

ลำไย

ชื่อไทย : ลำไย

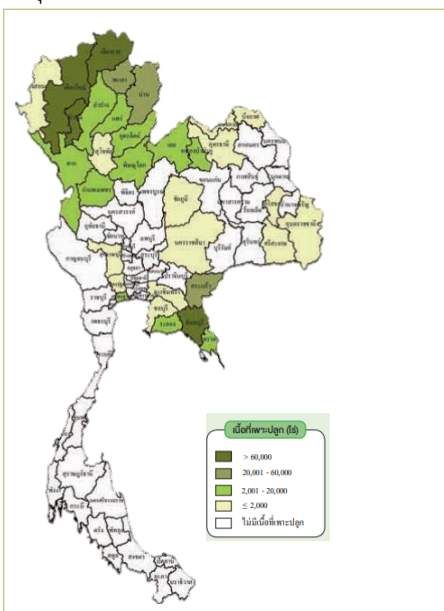
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Longan

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dimocapas longan* Lour.

โดย นางสาวณัฐธิดา ห้าวหาญ

นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มส่งเสริมไม้ผล

แหล่งผลิตที่สำคัญ

ภาคเหนือ : จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย พะเยา

น่าน ลำปาง ตาก และจังหวัดแพร่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : จังหวัดจันทบุรี สระแก้ว ตราด

และจังหวัดระยอง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : จังหวัดเลย ชัยภูมิ

และจังหวัดอุดรธานี

ภาคตะวันตก : จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม

สถิติการผลิตลำไย ปี 2560 - 2562

รายการ	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	1,099,860	1,146,339	1,169,496
ผลผลิต (ตัน)	1,039,240	1,055,847	1,011,276
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	945	921	865
ต้นทุน (บาท/กก.)	11.03	10.90	11.28
ราคาเกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)			
- สดช่อเกรด A	22.35	26.72	26.31
- สดช่อเกรด AA	29.03	33.05	35.19
ผลตอบแทนสุทธิลำไยสดช่อเกรด A (บาท/กก.)	11.32	15.82	15.03

ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ปี 2562

- ต้นทุน ต่อไร่	9,757 บาท/ไร่
- ต้นทุน ต่อ กิโลกรัม	11.28 บาท/กก.

ร้อยละผลผลิตที่ออกสู่ตลาด ฤดูกาลผลิตปี 2562/63

ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
11.08	7.06	3.25	1.67	1.02	1.50	9.13	17.80	6.77	12.52	12.42	15.78

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

การส่งออกลำไย

ปี	ลำไยสด		ลำไยอบแห้ง	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
60	727,164	20,998	214,053	11,118
61	551,454	17,219	205,320	10,504
62	583,297	20,812	164,575	8,780

ประเทศคู่ค้าของไทย

ลำไยสด: เวียดนาม จีน อินโดนีเซีย ลำไยกระป๋อง: มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์

ลำไยอบแห้ง: เวียดนาม จีน เมียนมาร์ ลำไยแช่แข็ง: ญี่ปุ่น จีน ฮังการ

ที่มา: กรมศุลกากร

ข้อได้เปรียบ/เสียเปรียบสินค้าไทย

ข้อได้เปรียบ	ข้อเสียเปรียบ
- สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้	- ต้องพึ่งพาดุลเงินเป็นหลัก
- มีส่วนแบ่งในตลาดโลกถึงร้อยละ 80	- มาตรการ/ข้อกำหนดทางการค้าของตลาดส่งออก

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ

- จีน ไทย และเวียดนาม

ประเทศคู่แข่งที่สำคัญ

- จีน และเวียดนาม

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยส่งออกลำไยรายใหญ่ของโลก มูลค่าการส่งออกปีละไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านบาท ส่วนแบ่งการตลาดโลก ร้อยละ 80</p> <p>2. สภาพพื้นที่และภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกลำไย โดยเฉพาะทางภาคเหนือตอนบน มีภัยธรรมชาติน้อยกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญ คือ จีน และเวียดนาม</p> <p>3. สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้และกำหนดระยะเวลาเก็บเกี่ยวในช่วงที่ตลาดต้องการ ในขณะที่ประเทศคู่แข่ง ยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้</p> <p>4. มีการคัดเลือกพันธุ์ลำไยที่มีคุณภาพดี เหมาะสมกับการบริโภคสดและแปรรูป (พันธุ์ฮือตอ)</p> <p>5. มีเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่สามารถพัฒนาการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้</p> <p>6. มีระบบการจัดการคุณภาพผลผลิต (GAP) และแปรรูป (GMP) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประเทศคู่ค้าและผู้บริโภค</p>	<p>1. ปริมาณผลผลิตในแต่ละปีขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ ทำให้ยากต่อการวางแผนการผลิตและการตลาดผลผลิตในฤดูออกกระจุกตัวในช่วงระยะเวลาสั้น ทำให้ราคาผลผลิตตกต่ำ</p> <p>2. การผลิตลำไยนอกฤดูจะช่วยลดปัญหาในด้านราคา ปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกนอกฤดูร้อยละ 41.08 แต่บางส่วนยังขาดแคลนแหล่งน้ำ เงินทุน องค์ความรู้ และการบริหารจัดการที่ดี</p> <p>3. เกษตรกรร้อยละ 40 เป็นเกษตรกรรายย่อย ที่ปลูกลำไยขนาดพื้นที่ไม่เกิน 3.5 ไร่ ขาดการจัดการสวนที่ถูกต้องและเหมาะสมทำให้ ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ</p> <p>4. ตลาดส่งออกยังต้องพึ่งพาทลาดจีนเป็นหลัก ทำให้การกำหนดราคาอยู่ในการควบคุมของพ่อค้าจีน ส่งผลให้ราคาตกต่ำ</p>	<p>1. ส่งเสริมการผลิตลำไยนอกฤดู เพื่อลดปัญหาการกระจุกตัวของผลผลิต ปัญหาด้านราคา และการขาดแคลนแรงงานเก็บเกี่ยว</p> <p>2. ส่งเสริมการผลิตลำไยคุณภาพ เน้นการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการพัฒนาคุณภาพผลผลิต เทคโนโลยีที่สำคัญคือ การตัดแต่งกิ่ง การตัดแต่งช่อผล การจัดการธาตุอาหาร การปรับปรุงสวนเก่า พัฒนาสวนใหม่ รวมทั้ง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP)</p> <p>3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลแหล่งผลิตลำไยคุณภาพ และเชื่อมโยงแหล่งผลิตกับการตลาด</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการบริโภคลำไยสดคุณภาพภายในและต่างประเทศ โดยมุ่งหาตลาดใหม่ๆ เพื่อลดการพึ่งพาทลาดจีน</p>